

на заговора; обаче, послѣдния билъ въспрѣпятствуванъ отъ тогавашния градоначалникъ, който му прѣдложилъ на 21-й Априлий 90 г. да напустне столицата и се прѣмѣсти да живѣе въ други градъ, По тоя начинъ той се видѣлъ принуденъ да отиде да живѣе въ Пловдивъ, гдѣто два дена слѣдъ заминаването му го намѣрилъ К. Поповъ. Отъ Пловдивъ Миларовъ заминалъ за Карнобадъ. Въ Пловдивъ К. Поповъ билъ настаненъ отъ Миларова въ една гръцка къща, близо до гръцката Митрополия и съ сина на хазяина ходилъ насамъ нататъкъ да узнава маршрута на Н. Ц. Височество Княза и, като се научилъ за тръгването на Н. Ц. Височество, писалъ Миларову да дойде въ Пловдивъ за осъществяване цѣльта на заговора. Послѣдния незабавно дошелъ.

На 30-й Най Н. Ц. Височество заминавалъ за София прѣзъ Пловдивската станция. Св. Миларовъ и братъ му отишли на станцията (Пловдивска), а слѣдъ тѣхъ слѣдвалъ и К. Поповъ: тѣ и двамата биле близо до Н. Ц. Височество, но нито единъ отъ тѣхъ не се рѣшилъ да гръмне. На 8 Юлий 90 год. прѣзъ нощта (10¹/₂ ч.) Господаря минавалъ прѣзъ Пловдивската станция. Миларовъ и К. Поповъ отишли на станцията съ прѣдварително скроенъ планъ, когато Н. Ц. Височество влѣзе вътрѣ въ салона, да стрѣлятъ и Го убиятъ. До дѣто се чѣкало пристиганieto на екстренния трень, който носелъ Господаря, къмъ пужника на станцията чулъ се револверенъ гърмежъ, по който Пловдивскій градскі агентъ Никола Бояджиевъ и полицейскія стражаръ Константинъ Димитровъ се завтекли и, като сварили тамъ Миларова, задържали го. Обвиняемия за първъ пжтъ отказалъ да е гърмѣлъ, но скоро призналъ, че револвера му случайно се истървалъ въ джобътъ. Обаче, дълго врѣме слѣдъ това, когато прѣдварителното дирение открило участието му въ разни заговори противъ съществующия държавенъ строй и когато това му обвинение се е потвърдило по най-очевиденъ начинъ отъ прѣловената му кореспонденция, той се видѣлъ принуденъ да признае между друго и обстоятелствата на гърмежътъ, но въ такава форма, щото да послужи за доказателство на твърдението му, че не е ималъ намѣрение да изпълни заговорътъ; а именно: Него день се чакало треньтъ, съ който пжтувалъ Господаря. Тѣ съ К. Попова биле готови да извършатъ посѣгателство, но той се билъ раскажалъ и бързо потърсилъ случай да се избави отъ другаря си, а заедно съ това